

Arrest

nr. 100 416 van 2 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtoun van origine te zijn, afkomstig uit het dorp Dorani in Bagram district van de provincie Parwan (Afghanistan). U werkt als tapijtenknoper in uw eigen huis in samenwerking met uw jongere broer. Uw oom (man van tante langs moederskant), (...), die als sergeant bij het Afghaanse Nationale Leger werkt (ANA) zou u ook soms helpen door materiaal te voorzien. U verklaart dat uw buurman en zijn zoon op een nacht werden meegenomen door Amerikaanse troepen. Uw moeder zou de volgende dag naar uw buurvrouw zijn gegaan om te vragen wat er is gebeurd. Zij zou uw moeder verteld hebben dat haar man en zoon meegenomen waren door

de Amerikanen. Zij zouden in verdenking zijn gesteld van betrokkenheid bij de taliban. Uw moeder zou de volgende dag opnieuw zijn teruggegaan naar uw buurvrouw om te vragen of haar man en zoon al terecht waren of dat zij nog steeds vermist zijn. Uw buurvrouw zou gezegd hebben tegen uw moeder 'jullie hebben als spionnen gewerkt en nu vragen jullie of mijn zoon is teruggekeerd of niet?'. Uw moeder zou u dit verteld hebben en u was verbaasd dit te horen. U verklaart te vermoeden dat u hiervan beschuldigd wordt omdat uw oom (...) soms op bezoek komt bij u en omdat hij bij het ANA werkt. U zou 7 à 8 dagen later een dreigbrief van de taliban hebben ontvangen waarin u wordt beschuldigd een spion te zijn voor de autoriteiten en waarin staat dat u hiervoor gestraft moet worden. Vijf dagen later zou u een tweede brief hebben ontvangen met dezelfde informatie. Acht dagen na de tweede brief zou u nog een derde brief hebben ontvangen waarin staat dat u overal waar u gaat gedood zal worden. Na deze brief zou u besloten hebben het land te verlaten. U verklaart dat uw oom (...) uw reis regelde. U stelt 5 maanden onderweg te zijn geweest. Vanuit Afghanistan reisde u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk op illegale wijze naar België, waar u op 20 mei 2012 aankwam en de volgende dag uw asielaanvraag indiende. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader, een brief van de Malik, drie dreigbrieven van de taliban, een foto van uw oom, een attest van uw oom in verband met een opleiding, een medisch attest van een huisarts in België en een envelop.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan zo ongeloofwaardig zijn dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vrees tot vervolging bij terugkeer naar Afghanistan. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt vervolgd te worden door de taliban. Dat blijkt uit het feit dat het onwaarschijnlijk is dat enkel u vervolgd zou worden door de taliban omdat u ervan beschuldigd zou zijn uw burens te hebben verraden aan de autoriteiten, door uw oom die bij het ANA werkt in te lichten (gehoorverslag CGVS, p. 29-30). Het is eigenaardig dat u dreigbrieven ontvangt van de taliban in verband met de arrestatie van uw burens, maar dat uw oom die in hetzelfde dorp woont geen enkele bedreiging heeft ontvangen in verband met deze arrestatie (gehoorverslag CGVS, p. 31). Pas 7 maanden na uw vertrek krijgt uw oom dreigbrieven die niets te maken hebben met de arrestatie van uw burens (gehoorverslag CGVS, p. 32). In dit verband verklaart u dat uw oom ver van u woont en dat u eigenlijk de verantwoordelijkheid draagt omdat u de persoon zou zijn die uw oom heeft ingelicht (gehoorverslag CGVS, p. 31). Deze verklaringen over het feit dat u beschuldigd wordt omdat uw oom soms op bezoek komt bij u thuis, zijn echter louter en alleen gebaseerd op uw persoonlijke vermoedens. U verklaart immers dat zij eerst brieven naar u gestuurd hebben, omdat u het hebt verteld tegen uw oom, 'misschien dachten zij dat' (gehoorverslag CGVS, p. 30). Bovendien verklaart u aanvankelijk tot twee keer toe dat uw oom dicht bij uw huis woont (gehoorverslag CGVS, p. 12, 18), om later te verklaren dat hij ver van u woont. Volgens u wist iedereen in het dorp dat uw oom bij de autoriteiten werkt, omdat hij in zijn uniform naar huis komt (gehoorverslag CGVS, p. 19). Aangezien hij in uw dorp woont en hij diegene is die bij de autoriteiten werkt is het niet logisch dat u, als tapijtenknoper, zou worden vervolgd omwille van spionage en dat uw oom zelf niet wordt benaderd in verband met deze arrestatie. U wist niet eens dat uw burens banden zouden hebben (gehad) met de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 28). Bovendien is het eigenaardig dat u tot 3 keer toe via een brief gewaarschuwd zou worden op 2 weken tijd, maar dat u geen enkele keer persoonlijk benaderd werd. U kon zich nochtans wel tot de Malik van het dorp wenden om over deze brieven te praten, net als tot een oudere gerespecteerde man van het dorp (gehoorverslag CGVS, p. 30-31). Indien u gezocht zou worden, is het niet logisch dat u dit probleemloos zou kunnen doen en dat men u tot drie keer toe waarschuwt zonder acties te ondernemen. Ook na uw vertrek zouden er geen brieven meer zijn verstuurd en wanneer u gevraagd wordt of er nog iemand is geweest bij u thuis om naar u te zoeken, verklaart u dat ze zeker naar u op zoek zijn omdat u nu op de lijst van de taliban staat en dat u vermoord moet worden. U verklaart echter dat u niet specifiek weet of ze naar u op zoek zijn (gehoorverslag CGVS, p. 32). Hieruit blijkt dan ook geenszins dat er na uw vertrek nog iemand op zoek is geweest naar u. Ook deze verklaringen zijn immers gebaseerd op uw persoonlijke vermoedens. Uw gezin zou overigens geen problemen hebben gehad na uw vertrek (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ook al bent u overtuigd dat u vermoord zal worden omdat u nu eenmaal op de zwarte lijst van de taliban terecht bent gekomen, toch hebt u dit geenszins aannemelijk kunnen maken. U verklaart in dit verband dat commandant Mahrab een anderhalf jaar

geleden vermoord werd nadat er tijdens een nachtelijke operatie 1 talib om het leven is gekomen. De taliban zou hem nadien geschreven hebben dat hij vermoord moet worden omwille van het verlies van deze talib. U verklaart dat hij uiteindelijk werd vermoord en dat u nu hetzelfde te wachten staat (gehoorverslag CGVS, p. 10-11, 32-33). Hier dient echter de opmerking gemaakt te worden dat dit enige incident waarover u kunt vertellen (wanneer u gevraagd wordt naar recente gebeurtenissen in uw district/regio/dorp) een commandant betreft en aldus iemand die een hoge positie heeft bij de autoriteiten (en die alleen al om deze reden gevisieerd kan worden door de taliban), in tegenstelling tot u. De vergelijking die u hier maakt, komt bijgevolg niet overtuigend over. Bovendien rijzen er ernstige twijfels bij uw verklaringen over uw oom Zabed Abdul Khalil, met name dat hij sergeant zou zijn bij het ANA. Het is immers uiterst ongewoon en ongeloofwaardig dat hij (net als andere mensen uit uw dorp die bij de politie of het leger werken) in uniform terug zou keren naar huis (gehoorverslag CGVS, p. 19). U verklaart immers dat mensen niet kunnen werken voor de autoriteiten of de buitenlanders zonder tegen te worden gehouden door de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 11). Ook in één van de dreigbrieven staat dat iedereen die met de autoriteiten werkt gestraft moet worden (gehoorverslag CGVS, p. 22). Het is bijgevolg niet logisch dat hij dergelijk risico zou nemen. Het is evenmin logisch dat hij wel in staat zou zijn om uw reis te plannen en een smokkelaar te zoeken voor u, omdat u vervolgd wordt door de taliban wegens verraad, maar dat hij met rust wordt gelaten en zonder meer uw reis kan regelen (gehoorverslag CGVS, p. 25). Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat u maar zeer weinig informatie hebt over het werk van uw oom. Het enige wat u over zijn werk kunt vertellen is dat hij sergeant was en dat hij in Dar-el-Alam werkte als leraar voor andere soldaten. Wanneer u gevraagd wordt waar Dar-el-Alam is, verklaart u dat u dat niet met zekerheid weet, maar dat het kan dat het in Kabul ligt. Als uw oom 7 of 8 jaar bij het leger zit en u wel degelijk contact had met hem (onder andere in werkverband), kan er verwacht worden dat u over meer informatie beschikt (gehoorverslag CGVS, p. 17-18). De foto die u neerlegt, net als het attest in verband met een opleiding die hij zou hebben gehad, kunnen bovendien op geen enkele manier aantonen dat de persoon die hier op de foto staat en die vermeld wordt op het attest, uw oom is. Het kan om het even wie zijn die op de foto staat, net als het attest van om het even wie kan zijn. Zelfs al zou dit uw oom zijn, dan nog kunnen deze documenten geen van uw problemen aantonen. De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier. De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Afghanistan word(en) niet betwist. De taskara van uw vader toont niets aan, behalve zijn identiteit en afkomst. De documenten die u neerlegt van uw oom werden hierboven reeds besproken. Wat betreft de dreigbrieven van de taliban, dient er opgemerkt te worden dat de authenticiteit ervan in vraag kan worden gesteld. Hetzelfde geldt voor het attest dat door de Malik zou zijn opgesteld. Uit de informatie van het CGVS blijkt immers dat dergelijke documenten in Afghanistan gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn. Bovendien is op de drie brieven duidelijk te zien dat de stempel niet authentiek is en dat het een soort van template is waarop een tekst geschreven staat. Deze tekst kan door om het even wie zijn geschreven op dit papier en toont aldus niets aan. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen kan er ook aan de authenticiteit van deze documenten geen geloof worden gehecht. Wat betreft het attest van de huisarts in België, dient er opgemerkt te worden dat, op basis van uw eigen verklaringen werd genoteerd dat u de indruk hebt dat u concentratiestoornissen en geheugenstoornissen zou hebben. Er staat eveneens vermeld dat de klachten vermoedelijk verbonden zijn aan de onzekere situatie waarin u zich bevindt. Dit attest kan echter niets aan bovenvermelde bevindingen veranderen. Uw verklaringen waren immers niet overtuigend en ongeloofwaardig waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het risico op vervolging door de taliban. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus toegekend krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Parwan, meer bepaald in het district Bagram te worden beoordeeld. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale

bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Parwan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio. Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Parwan in de eerste helft van 2011 verslechterd is ten opzichte van het jaar 2010 toen Parwan beschouwd werd als de veiligste provincie grenzend aan Kaboel. De provincie Parwan wordt op dit moment echter nog steeds gerekend tot de meer stabiele provincies rond Kaboel. De veiligheidsproblemen blijken zich voornamelijk in de districten Shinwari, Ghorband en Koh-I-Safi voor te doen terwijl de meeste andere districten als rustig worden beschouwd. Hoewel er zich ook in het district Bagram veiligheidsincidenten voordeden, kan hieruit niet worden geconcludeerd dat er voor burgers sprake is van een reëel risico te worden geconfronteerd met een ernstige bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Bagram van de provincie Parwan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. Hoewel u verklaart dat de veiligheidssituatie heel erg is in uw regio en dat er veel aanslagen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10-11), slaagt u er slechts in 1 incident op te noemen dat anderhalf jaar geleden zou hebben plaatsgevonden, met name de aanslag op commandant Mehrab. De aanslag op deze persoon toont echter niet aan dat u hetzelfde te wachten staat, zoals hierboven reeds werd aangegeven. Het is evenmin een indicatie dat u het risico loopt het slachtoffer te worden van veralgemeend geweld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Bagram actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Bagram aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat het wel logisch is dat de taliban eerder een gewone burger dan iemand van het ANA bedreigen. Hij stelt ook dat uit de rapporten niet blijkt dat het ongewoon is om drie dreigbrieven te sturen zonder verdere actie. Hij stelt dat de commissaris-generaal geen moeite heeft gedaan om na te gaan of het uniform op de foto van het ANA is. Hij stelt ook dat de commissaris-generaal betwijfelt dat de dreigbrieven echt zijn terwijl er in de informatie in het administratief dossier geen sprake is van valsheid van documenten van de taliban.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot meent verzoeker dat hij op basis van de veiligheidstoestand in Bagram wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat het niet logisch is dat verzoeker, als tapijtenknoper, zou worden vervolgd wegens spionage maar dat zijn oom niet wordt benaderd, terwijl zijn oom degene is die bij de autoriteiten werkt. Dat de taliban iemand van het ANA niet zouden durven bedreigen is weinig aannemelijk en wordt ook tegengesproken door de algemene informatie in het administratief dossier. Uit de *Subject Related Briefing* van 15 juni 2012 blijkt dat antiregeringselementen hun aanvallen en acties tegen bepaalde profielen richten, waaronder mensen die geassocieerd worden met de internationale en Afghaanse overheidsinstanties en troepen (*Subject Related Briefing "Afghanistan" "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict"* 15 juni 2012, 22).

De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat het niet logisch is dat de taliban verzoeker tot drie keer toe waarschuwen zonder iets tegen hem te ondernemen en dat verzoeker zich probleemloos tot de malik van het dorp kon wenden om over deze brieven te praten, terwijl de taliban hem zochten.

Verder heeft de taliban na verzoekers vertrek geen brieven meer verstuurd, is er niemand bij hem thuis langsgekomen om hem te zoeken of naar hem te vragen, heeft zijn gezin geen problemen ondervonden en heeft verzoeker geen weet van enige acties die de taliban zouden hebben ondernomen om hem op te sporen. Ook dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

De door verzoeker neergelegde documenten tenslotte doen aan bovenvermelde vaststellingen geen afbreuk. De bestreden beslissing stelde vast dat op de dreigbrieven van de taliban duidelijk te zien is dat de stempel niet authentiek is en dat het een soort template is waarop een tekst geschreven staat. Deze tekst kan door om het even wie zijn geschreven en ontbeert om die reden dan ook iedere bewijswaarde. Het attest en de foto van verzoekers oom tonen aan dat de persoon waarvan de naam vermeld is op het attest in 2007 een cursus bij de militaire inlichtingendienst heeft gevolgd. Nog daargelaten dat de familiale band tussen verzoeker en deze persoon niet wordt aangetoond zijn deze stukken geenszins een bewijs van de door verzoeker aangehaalde feiten.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat burgers in het district Bagram van de provincie Parwan op dit ogenblik geen reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er is immers geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in het district Bagram een conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie

in het administratief dossier blijkt immers niet dat er in het district Bagram aanhoudend wordt gevochten en dat antiregeringselementen er permanent aanwezig zijn. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat de analyse over de veiligheidssituatie in het district Bagram zoals deze beschreven is in de *Subject Related Briefing* toegevoegd aan het administratief dossier onjuist zou zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER